

Zlatým Ámosem Libereckého kraje je učitelka Jitka Knížková z jablonecké Šumavy

06. 02. 2014 16:49

Vítězi regionální kolo 21. ročníku ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR ZLATÝ ÁMOS 2014 se stali za Liberecký kraj Jitka Knížková ze ZŠ Šumavská v Jablonci nad Nisou a za ústecký kraj Václav Dycka ze ZŠ U Stadionu v Litoměřicích.

Pod záštitou členky Rady Libereckého kraje pro školství Aleny Losové se o postup v iQparku v Centru Babylon v Liberci usilovalo celkem šest škol. Jedna z kraje Královéhradeckého (Jan Šváb ZŠ Svoboda nad Úpou), dvě z kraje Ústeckého (Jana Mišková ZŠ a MŠ Strunčice) a tři z Libereckého (Pavel Štrýncl Gymnázium Frýdlant a Jana Mašková ZŠ Dubá).

„Nominaci museli v plnění různých úkolů a hraní veselých scének tři žáci školy své oblíbené pedagogy před porotou obhájit,“ prozradila Alena Losová s tím, že „šumavským“ Kláře, Štěpánce a Tomášovi se to při více než podařilo, stejně jako bratrům Ondřejovi a Jonášovi Strnadovým a Tomáši Kovalovi z Litoměřic. *„Jednomyslně jsme se shodli na tom, že toto regionální kolo mělo doopravdy vysokou úroveň – všechny písničky, básničky i vtipné scénky, nejen vítězů, se porotě moc líbili,“* chválila krajská radní.

„Děti si vše dokonale připravily a bylo vidět, že svým vystoupením věnovaly spoustu času,“ doplnil ředitel ankety Slávek Hrzal.

Žáci ZŠ Šumavská například skvěle sehráli scénku nazvanou Školní inspektor.

„Jsem dojata, vítězství není pouze má zásluha, ale všech těchto dětí! Vedla jsem je pět let, a i když už je teď neučím, stálo jim za to mě nominovat, a to mě těší,“ prozradila zlatou korunou a šerpou dekorovaná usměvavá vítězka.

Po skončení všech regionálních kol se jejich vítězové sejdou 6. března na semifinále v Praze, v zrcadlových sálech MŠMT. Finále a korunovace Zlatého Ámose 2014 letos vyjde přesně na 28. března, tedy na Den učitelů. Finále je veřejné a koná se od 14 hodin v pražském hotelu Olšanka.

Pořadatelé ankety Zlatý Ámos zároveň zvou všechny pedagogy na tradiční oslavu jejich svátku, na Kantorský bál. Ten se uskuteční v Praze v sobotu 29. března od 19 hodin v Národním domě na Smíchově.

Více informací o anketě na www.zlatyamos.cz.

Paní učitelka Jitka Knížková nás měla od prvního do pátého ročníku základní školy. Starala se o nás jako o vlastní. Je chytrá, spolehlivá, pracovitá, milá, obětavá a spravedlivá. Ke každému si našla cestu a snažila se každého všechno naučit hravou formou. A myslíme, že se jí to daří i u nových prvňáků. Chodila spát pozdě, aby nám připravila ty nejlepší vyučovací hodiny. A můžeme se jí i nadále se vším svěřit.

Příhoda: Bylo to minulý školní rok, co jsme s paní učitelkou Jitkou Knížkovou odjeli k ní na chalupu do Vysokého nad Jizerou. A protože chalupa je malá a nás je moc, tak jsme si u ní na zahradě postavili stany. Užili jsme si tři dny plných her, výletů a zábavy. A když jsme se jednou vrátili z hezkého výletu, tak pro nás všechny napekla sejkory, což jsou krkonošské bramborové placky. Poslední noc začalo strašlivě pršet a blýskat se, a protože se počasí nechtělo uklidnit, tak paní učitelka rozhodla, že se nastěhujeme k ní do chalupy na půdu, kde jsme spali až do rána. Všichni jsme si užili všechny tři dny až do konce a nikdy na to nezapomeneme.

Paní učitelka Mašková je hodná a hlavně spravedlivá. Když někdo provede něco, co se nemá, vždycky potrestá jen toho, kdo za to může a ne všechny ostatní. Líbí se nám na ní, že nás učí formou „škola hrou“, takže s ní je zábavné i to, co by nás jinak asi nebavilo a hlavně si to díky tomu lépe zapamatujeme. Naučila nás hodně věcí, ne jenom těch, co se učí běžně i na jiných školách, paní učitelka nás učí chránit přírodu i planetu. Během celého školního roku pro nás připravuje spoustu aktivit a výletů. Na hodně z nich s námi jezdí i pan Mašek a vždycky pro nás spolu přichystají zábavný program. Všechny problémy řeší s klidem. Má u žáků respekt, v jejich hodinách se chováme vzorně, protože nás dokáže zaujmout. Taky nás naučila dochvilnosti, protože ta je důležitá a ani ona nikdy nikam nepřijde pozdě. Dodrží všechno, co nám slíbí, i za to si jí vážíme. Často zavádí do výuky nové metody, ať už se jedná o ekologickou výchovu nebo třeba o nové písmo comenia script, které teď učí prvňáky. Paní učitelka Mašková je pro nás vzorem, je správná. Líbí se nám, co dělá pro opuštěná zvířátka. Jezdíme s ní do útulků, pro kočky i pro psy. Organizuje pro ně sbírky krmení, dek i hraček a potom je tam vezeme. Vždycky s pánem i paní, co to tam mají na starost, domluví, že si se zvířátka můžeme hrát, a to je prima. Do sbírek pro útulky dokáže zapojit celé město, díky tomu toho pro zvířátka máme víc. Taky s ní sbíráme víčka pro Kubíčka. Kubíček je nemocný chlapeček a jeho rodiče pro něj za víčka z PET láhví, které nasbíráme, dostanou peníze, aby se mohl léčit. Už několik let s paní učitelkou kontrolujeme žabí zábrany a žáby, které z kyblíků vyndáme, přenášíme do bezpečí, aby je na silnici nepřejelo auto. Žáby má paní učitelka ze všech zvířat nejraději a sbírá věci, na kterých jsou žáby nakreslené. Taky jsme jí nosili keramické žáby do sbírky, aby měla radost. Učí nás, jak máme správně třídit odpady a co se s nimi potom dá dělat a vyrábět z nich. Paní učitelka Mašková má velkou zásluhu i na tom, že se u nás odpad vůbec začal třídit, naučila to totiž nás a my pak naše rodiče. Ve škole pro nás paní učitelka založila chovatelský kroužek. Máme tu spoustu zvířátek a ona se žádného z nich nebojí. Dokonce ani hada, pavouků nebo švábů. Nejraději ale máme Fredyho, to je fretka a paní učitelka ho k nám vzala z útulku pro kočky, kde skončil, protože běhal v České Lípě po sídlišti.

Paní učitelku chceme do Zlatého Ámose přihlásit proto, že si myslíme, že si to zaslouží za všechno, co pro nás dělá a taky proto, že má v prosinci kulaté narozeniny a my jí tím chceme

udělat radost a říct jí, že je prostě super.

Příhoda: Jednou při hodině čtení jsme si všimli, že za skříňkou v naší třídě je schovaná myška. Protože ji paní učitelka Mašková chtěla chytit a odnést ven, věnovala jí sýr ze své svačiny, díky kterému myšku vylákala ven na připravenou lopatku. Opatrně ji přemístila do krabičky, kde si pochutnávala na sýru a potom jsme ji společně vynesli ven, kde jsme ji pustili. Myšce se nic nestalo. Rádi na tenhle zážitek vzpomínáme, protože jsme si přitom s paní učitelkou užili spoustu legrace.

Pan profesor Pavel Štryncl není pouze obyčejný vyučující zeměpisu a tělocviku, skrývá se v něm mnohem více. Ráno vstává v brzkých hodinách, aby se stihl ze vzdáleného Liberce do školy dopravit na kole nebo po běžecké trase, kterou si dává 2x denně, v hodinách nám pak ukazuje obecný přehled o geografii a dění ve světě. Můžeme sice pominout fakt, že je 2x mistr České republiky v Horském maratonu dvojic (závod Beskydská sedmička), vítěz Mistrovství Evropy v Adventure race a 8x vítěz na Mistrovství ČR v extrémních závodech, dále úspěšný účastník Mistrovství světa v Adventure race (letos na 18. místě - Kostarika), ale co je hlavní, je náš morální vzor. Studenti na naší škole v něm vidí někoho, kdo jim pomůže, kdo si s nimi popovídá, poradí a hlavně studenti na naší škole se nemusí stydět, když poví: Chci být jednou jako "Štryny".

Příhoda: Po čtrnácti dnech pan profesor přijel z MS v Kostarice a my s děvčaty jsme se rozhodly, že mu připravíme patřičné přivítání. Uznejte sami, po 800 km uražených vlastní hnací silou si to zasloužil. Vyrobity jsme transparent na školu a má spolužačka upekla dort s nápisem "Náš KABRŇÁK, náš vítěz!" Srdce nám bušilo, když jsme postávaly před kabinetem a já jsem se odvážila zaklepat. Vykoukl ten tolik námi obdivovaný profesor s úsměvem na tváři a nám došla slova. Všechny jsme se pouze rozklepaly radostí, že se v pořádku vrátil, některým dokonce vyhrkly slzy a tak jsme mu předaly dort. Tolik díky a vřelých, upřímných slov si nikdo z nás nezasloužil a tento pocit v nás zůstane velmi dlouho.

Pan učitel Jan Šváb je velmi milý, proto jsme si ho tak oblíbili. Při hodině na nás nekřičí a nám tím tak nervy neničí. Je pilný jak ta včelka a ve třídě je s ním bžunda velká. Panu učiteli je 27 let. Učí český jazyk a dějepis, ale učil nás i tělocvik a přírodopis a v budoucnu nás snad bude seznamovat i s německým jazykem. Vystudoval Univerzitu Hradec Králové, aprobaci český jazyk a dějepis a nyní tam opět studuje zmíněný německý jazyk.

Příhoda: Protože je společných příhod s panem učitelem Švábem tolik, že bychom to ani nespočítali, velmi dlouho jsme báдали nad nějakou vhodnou, kterou bychom použili do soutěže Zlatý Ámos.

Nakonec jsme se rozhodli pro výlet, který se konal asi před 3 týdny. Jeli jsme do Pece pod Sněžkou na místní bobovou dráhu. Tento výlet jsme dostali odměnou za poctivou práci při školním sběru papíru, kde jsme si vybojovali 1. místo. Bobová dráha, pro každého chvíle vyřádit se, ale my zírali, jakmile pan učitel vyjel, protože nepustil ruce z brzd. A tak to pokračovalo i v dalších celkem čtyřech jízdách. Byly to takové vyhlídkové jízdy, u kterých by mohl klidně pít kafe. Ukázal, že jeho klidná povaha, se projevuje po všech stránkách a že to není žádný

„adrenalinový“ blázen. Vždy když pak sjel dolů, tvrdil nám něco o rychlosti světla: -) Poté jsme museli čekat na autobus a to celé 2 hodiny. Abychom „zabili“ čas, tak jsme se šli podívat na stavbu nové lanovky na Sněžku, kde jsme se nějakou tu chvíli kochali její krásou. S panem učitelem jsme si celou cestu povídali a sdělovali si své pocity z jízdy. Nakonec jsme všichni dorazili živí a zdraví. Tento výlet byl velmi zábavný, proto na něj všichni budeme vzpomínat s úsměvem. Jsme opravdu rádi, že nás pan učitel učí a má s námi trpělivost.

Václav Dycka Většina pedagogů si buduje respekt studentů zvyšováním hlasu, častým psaním poznámek a tak dále. Světlou výjimkou je náš pan učitel Dycka. Jeho až kamarádský přístup je úžasný a měl by být vzorem pro všechny učitele. Je k nám velmi tolerantní, vždy se nám snaží vyhovět, ale zároveň je spravedlivý a zásadový. Jeho vyučovací metody plně korespondují s Komenským heslem škola hrou. Běžnou látku doplňuje dokumenty nebo kvízy, které sám vymýšlí. Pomáhá nám i mimo jiné s problémy našeho věku, například s výběrem dívek a jeho zábavnými historkami nás odrazuje od pití alkoholu, nebo kouření. Pan učitel Dycka je jedním z milionu a já jsem přesvědčen, že si ocenění zlatý Ámos zaslouží. Podstatným argumentem je, že Mgr. Dycka je oblíbený napříč školním spektrem. Potřebných sto podpisů jsme získali během dvou dnů.

Příhoda: Dlouho jsem se rozmýšlel, kterou z mnoha historek zde uvedu, rozhodl jsem se pro následující: Byl to první rok, kdy pan učitel přišel na naši školu a zrovna se konala školní anketa o nejlepšího učitele školy. Jelikož byl Mgr. Dycka v našem učitelském sboru nováček velké šance jsem mu nedával, ale zmýlil jsem se. Pan učitel dokázal během několika dní, kdy anketa probíhala oslovit desítky žáků a stal se suverénním vítězem. Tím, ale povídka nekončí. Na projektovém dni, kde se konalo vyhlášení zmíněné ankety, se vítěz objevil v kostýmu anděla, a jelikož je i členem ochotnického divadelního spolku o zábavu bylo postaráno.

Jana Mišková. Nominuji paní ředitelku i když nemůžu říct, že bych ji milovala, ale vážím si ji. A to protože na naší škole panuje uvolnění nálada. Neznačená to, že bychom si mohli dělat co chceme. Kdykoliv si myslíme, že nás učitel špatně ohodnotil, tak si to s paní ředitelkou můžeme jít vyřídit a ona nás vyslechne a pomůže nám. Když jsem chodila na minulou školu, tak jsme se k ředitelce nemohli skoro ani přiblížit. Co jsem přešla do této školy, tak nemám žádné problémy a mé známky se výrazně zlepšily. Nevadí, že se ráda oblékám do černé a jsem šáhlá. Jestliže by paní ředitelka žila v minulosti a zrovna by se konala nějaká nesmyslná válka, tak si ji představuji jako člověka, který by se snažil válku ukončit a navázat mír u obou válčících stran.

Tato příhoda se stala mé kamarádce Jiřce asi tak před rokem. Přišla do školy zmalovaná a dle svého mínění mírně, avšak malé děti včetně několika zaměstnanců školy se ji leklo. Proto ji paní ředitelka slušně navrhla, aby se šla umýt. Jiřka je nekonfliktní a tak poslechla. Paní ředitelku jsem nikdy neslyšela, že by zvýšila hlas a tak i tentokrát vše proběhlo hladce a v klidu... prostě nuda.